

Моя планета Цілина

1954—1978 рр. Понад два десятки років розділяють наші спогади про цілину.

Цілина Леоніда Ілліча Брежнєва — це віками незайманий степ, це зловтіха буржуазних політиків («Ніколи не підняти цим червоним цілину. Це утопія!...»), і скептицизм деяких людей. Але це й палкі серця мільйонів радянських людей, що трудом своїм відродили до життя сплячі цілинні простори.

А моя цілина — це студентські будови на Кустанайщині, це вже третє літо під'ряд робота у складі СВЗ.

Казахстанська цілина, новостворені радгоспи і колгоспи стали тією «Планетою», де з'явився, змужнів і зміцнів новий рух — рух студентських будівельних загонів.

Зародженню і становленню нового патріотичого руху студентства сприяли допитливість розуму, творче ставлення до справи, комсомольська наполегливість і діловитість перших керівників і організаторів студентських будівельних загонів. Їхні заслуги відзначені орденами й медалями. Цікаво, що багато відповідальних партійних, ра-

дянських і господарських керівників Кустанайщини — колишні керівники СВЗ, що виросли у справжніх спеціалістів своєї справи. Це М. Моргун, завідувачий відділом пропаганди Кустанайського міськкому партії, О. Алімпієв, начальник комбінату будівельних конструкцій, В. Шустиков, інструктор міськкому партії, В. Михайлов, керівник тресту «Кустанайсьбуд-13», А. Тимошечкін — головний архітектор міста та багато інших.

Уже 16-й трудовий семестр проводять на Кустанайській цілині бійці обласного загону. «Працювати краще, підвищувати ефективність і якість!» — девіз трудового семестру нинішнього року. Обласний СВЗ узняв на себе підвищені соціалістичні зобов'язання — освоїти цього літа 6,5 млн. крб. капіталовкладень. Освоєно понад 9 млн. крб., понад півтори тисячі школярів відпочили у піонертаборах «Супутник» при лінійних загонах. Змагаючись з обласними загонами республіки, Кустанайський обласний загін домігся найвищих показників і був нагороджений перехідним Червоним прапором ЦК ЛКСМ Казахстану і Міністерства сіль-

ського господарства, грошовою премією.

У своїх спогадах «Цілина» Леонід Ілліч Брежнєв пише про Казахстан: «Багато рис сучасного обличчя цієї землі намітилися вже тоді, майже чверть століття тому...» Скілки студентської праці докладено для дальшого розквіту цілини! Ось, наприклад, цього року у всіх радгоспах Кустанайської області, про які згадує Л. І. Брежнєв, сумлінно трудилися наші студентські загони. У радгоспі «Амангельдинський» (Карасуський район) працював найкращий СВЗ Кустанайщини «Дружба», командир якого Мераб Шаутідзе нагороджений медаллю «За освоєння цілинних земель».

Радянське студентство, — відзначав Леонід Ілліч Брежнєв, — вписало справді чудову сторінку у дальший розвиток цілинних радгоспів, ці юнаки і дівчата проходять тут школу трудового і фізичного загартування, прилучаються до справжнього державного діла, ведуть велику політичну і культурну роботу. Це висока оцінка нашої студентської праці, оцінка, що надихає нас, продовжувачів слави першопілінників, гідно трудитися на своїй студентській планеті.

М. КОЗАКОВ, комісар обласного штабу Кустанайського студентського будівельного загону, студент мехмату.